

Ramtha

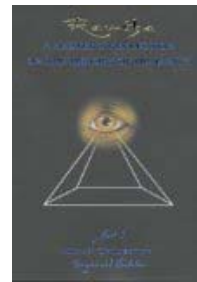

Evoluția genetică

Fragment din:
*Reflecțiile unui maestru despre
istoria omenirii: Partea I*

„Și în extazul actului iubirii, el dă pântecului iubitei sale o sămânță cu totul nouă, iar acea sămânță, sperma sa, are codificată în ea experiența zilei. Copilul va fi o evoluție a părinților săi, pe baza experienței părinților.“

– Ramtha

JZK Publishing, diviziune a JZK, Inc.
Copyright © 2001 JZ Knight

Să spunem că ați venit aici la momentul evoluției și faimei supreme a lui Tyrannosaurus Rex. Ați auzit vreodată numele lui? Are o reputație foarte urâtă. Și să spunem că n-ați văzut niciodată în viață un Tyrannosaurus Rex. Și într-o zi sunteți pe afară, ocupați să culegeți fructele pe care le-ați descoperit, doar pentru că vi le-a arătat mama voastră. Și sunteți acolo, le mâncați și dintr-o dată, simțiți în spate un vânt fierbinte și ceva care sună ca un vulcan care erupe în depărtare, dar nu chiar la fel. Și vă întoarceți și nu prea puteți să recunoașteți ceea ce vedeți, dar vă sar în ochi niște dinți. Pe aceștia i-ați mai văzut.

Și dintr-o dată, când vă dați seama că dinții din această gură sunt mult mai mari decât dinții din gura mamei voastre și că respirația e fierbinte și scârboasă, în loc să fie dulce, atunci, pentru o clipă, nu sunteți chiar siguri că acolo vreți să fiți. Așa că vă ridicați și începeți să fugiți cât de repede vă poate duce trupșorul vostru de umanoid. Și fugiți. Și vă uitați în urmă, iar această creatură începe să capete formă – și de fiecare dată când vă uitați în spate, la ea, ea devine mai mare și mai rea și mai îngrozitoare. Ba mai mult, vă ajunge din urmă.

Ei bine, în corpul vostru, voi aveți ceea ce se numește gene evolutive. Cu alte cuvinte, corpul omenesc este creat – ascultați cu atenție – de tiparele genetice ale

Evoluția genetică

părinților săi. Cum fac părinții să își evolueze genele și să producă urmași care sunt mai buni decât ei? Cum fac ei asta? Ei bine, ați putea să spuneți că actul aleator al copulației pune laolaltă aceste gene într-o formă coerentă, coezivă, care produce ceea ce se numește o entitate mai măreață decât suma totală a părinților săi. Dar nu este așa. Nu este așa.

Știți cum v-au făcut părinții voștri să fiți mai buni decât ei? Pentru că fiecare emoție omenească pe care au avut-o vreodată părinții voștri a fost transferată în genele lor, ca tipar genetic. Astfel că vechiul concept că ați moștenit păcatele mamelor și taților voștri, că aceste păcate au căzut pe voi, nu înseamnă nimic rău. Pur și simplu, înseamnă limitare. Câți dintre voi înțelegeți asta? Ei bine, asta înseamnă că purtați corpul fricii emoționale a mamei voastre, tăria interioară a tatălui vostru. Purtați corpul compasiunii mamei voastre și al hotărârii tatălui vostru. Dacă aveți spatele mai drept și mai tare decât al tatălui vostru, asta e numai pentru că hotărârea tatălui vostru – determinarea lui – a produs în genele lui o mutație a sa, prin care urmașii determinării lui să aibă un spate puternic.

Cu toții poartă corpul părinților lor, dar corpul părinților înseamnă, de fapt, atitudinile părinților. Ați înțeles? De fiecare dată când aveți o frică, acea frică afectează corpul emoțional. Corpul emoțional, la rândul lui, o imprimă într-un program din ADN. De fiecare dată când aveți o realizare, de fiecare dată când aveți o dorință – de fiecare dată când v-ați dorit să fi avut un spate mai puternic, un creier mai deștept, o vedere mai bună – de fiecare dată când simțiți aceste lucruri cu adevărat, afectați generațiile viitoare cu acele atitudini. Înțelegeți? Câți dintre voi înțelegeți? Așa să fie.

Și acum să revenim la vânătoare. Ei bine, această micuță entitate fuge din toate puterile sale. Iar lucrul de care își dă seama în curând este că o să piardă această cursă, în favoarea respirației urât mirositoare și a cariilor. Și ultimul gând pe care îl are în mintea sa este că chiar și-ar fi dorit să aibă picioare mai lungi. Ați înțeles? Câți dintre voi înțelegeți? Și atunci, ultimul gând, pe când îl înghite acea creatură gigantică, îl frăgezește, îi frânge spatele, îi frânge gâtul și apoi, într-un singur spasm uriaș, îl dă pe gât până în sucurile gastrice, iar sufletul și Spiritul lui s-au retras și au spus că e destul – Câți dintre voi înțelegeți? Ei, încă n-am terminat. Să nu adormiți. Această entitate moare de o moarte destul de extraordinară. Și moartea e prima sa experiență aici – și n-a fost chiar așa de rău. Cu un pic cam mult păr, la sfârșit. Și entitatea se întoarce în lumină, știți, entitatea aceea încăpățânată care îl așteaptă acolo, sus.

Și spune: „Hai să vedem ce-ai făcut.“

El spune: „Ei bine, hai să vedem.“ Așa că rulează din nou filmul.

El spune: „Tot mai vrei să te întorci?“

Evoluția genetică

„Vreau să mă întorc.“
„De ce vrei să te întorci?“
„Pentru că vreau să mă întorc.“
„Ce o să faci acolo?“
„O să fac mai bine.“
„De ce vrei să faci mai bine?“
„Pentru că vreau să fac mai bine.“
„Atunci du-te. Eu rămân.“
„Așa să fie.“

Acum, în timp ce această entitate face o recapitulare a vieții, ultimul lucru din recapitularea vieții sale este dorința sa de a avea picioare mai lungi. Chiar vrea să aibă asta. Iar acum, când se gândește la întruchiparea în carne, care este următoarea sa evoluție? Haideti. Picioare mai lungi. Câți dintre voi sunteți de acord? Acum, în timp ce își face recapitularea vieții, același monstru nenorocit urmărește un alt umanoid, doar că acum umanoidul e ceva mai deștept. E chiar isteț. L-a mai văzut pe tipul ăsta. Așa că acum începe să fugă, dar îl face pe Tyrannosaurus Rex, pentru că e un pic mai deștept și are picioare un pic mai lungi. Dar ca să fie sigur, își dorește să fi avut picioare și mai lungi. Însă reușește. Se ascunde. E deștept. Și animalul cel prost nu îl vede, așa că el scapă. În noaptea aceea, scaldat într-o sudoare rece, se întoarce la cocioaba lui și îi povestește soției cea mai uluitoare poveste pe care auzit-o vreodată. Și îi spune, lovitură cu lovitură, cum a învins eroic bestia cea mare. Ei bine, în extazul lui, ei fac dragoste.

Și în extazul actului iubirii, el dă pântecelui iubitei lui o sămânță cu totul nouă, iar acea sămânță, sperma lui, are codificată în ea experiența zilei. Așa că acum, în ea începe să se formeze un copil. Copilul va fi o evoluție a părinților săi, pe baza experienței părinților. Deci, acum, avem copulația, care se întâmplă aici [în primul plan], pofta – și avem o recapitulare spirituală a vieții, care are loc aici [în planul al treilea]. Și unde se întâlnesc cele două? Ei bine, în pat, bineînțeles, pentru că această entitate, care tocmai își dorea picioare mai lungi, vrea să revină în întruchiparea de carne. El e un Dumnezeu. Așa să fie. Trebuie să stăpânească experiența. Și atunci el este copilul, Dumnezeul care preia copilul în pântec. Și-a creat corpul. Acum se naște și, într-o zi, va trebui să își întâlnească dușmanul pe măsură, pentru că aceasta e dorința lui. Și de ce este asta dorința lui? Pentru că el este Dumnezeu. Nu știe că este Dumnezeu, dar este, așa că e echipat pentru asta.

De ce trebuie să se întâlnească din nou cu bestia? Deoarece, pentru a face cunoscut necunoscutul, trebuie să își înfrunte adversitatea și să își confrunte potrivirea

Evoluția genetică

cu ea, cât este de pregătit pentru ea. Așa că într-o zi, pe când este un tânăr înalt și subțire, mult mai înalt decât părinții săi, creatura bântuie din nou prin sat și nimicește pe toată lumea. El iese în fața ei și începe vânătoarea. Ei bine, ce o să se întâmple? Păi, destinul tocmai se scrie. Tânărul depășește bestia. Și ce credeți că gândește el, pe când bestia se împiedică și cade? Doamne, binecuvântate fie-mi picioarele. Așa să fie. Acum, o să-i mai fie vreodată frică de Tyrannosaurus Rex? E pregătit? Este? Și acum, ce fel de urmași o să aducă el pe lume? Entități mai deștepte și cu picioare mai lungi. Întoarceți-vă către vecinul vostru și explicați evoluția genetică. Puteți să începeți.

„Cu toții poartă corpul părinților lor, dar corpul părinților lor este, de fapt, atitudinile părinților lor. Ați înțeles? De fiecare dată când aveți o frică, acea frică afectează corpul emoțional. La rândul lui, corpul emoțional o imprimă într-un program în ADN.“

— *Ramtha*